

۲۲۱۷۳۹۸

از دوستان دارم
شعری نوشته‌ی من نیست!

نمایشنامه |

روزبه حسینی

www.ketab.ir

کتابخانه ملی ایران

Paper from well managed forests
and controlled sources

کاغذ این کتاب از جنگل‌ها و منابع
کاملاً مدیریت شده تهیه شده است.

FSC C08901 PEFC 11-154

سرشناسه	حسینی، روزبه، ۱۳۵۷ -
عنوان و نام پندار	از دوستات دارم، شعری نوشته‌ی من نیست، نمایشنامه / روزبه حسینی
مشخصات نشر	تهران: نشر هونار، ۱۹۰۰
مشخصات ظاهری	۴۸ ص
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۸۱۸۳-۲۶-۶
وضعیت فهرست نویسی	فبا
یادداشت	کتاب حاضر با عنوان "از دوستات دارم، شعری نوشته‌ی من نیست، نمایشنامه" برای یک زن و یک مرد؛ نمایشنامه
عنوان دیگر	نمایشنامه
عنوان دیگر	از دوستات دارم، شعری نوشته‌ی من نیست، نمایشنامه
موضوع	نمایشنامه فارسی -- قرن ۱۴ ۲۱st century -- Persiana
رده بندی کنگره	MR۸۰۴۲
رده بندی دینی	۸۵۲/۶۳
شماره کتابشناسی ملی	۸۹۹۰۱۳۴
اطلاعات زود کاتالوژی	فبا

نشر هونار

www.ketab.ir

از دوستات دارم

نمایشنامه

نویسنده:	روزبه حسینی
موضوع:	ادبیات/نمایش / ادبیات نمایشی
صفحه آرائی و طرح جلد:	آتلیه هونار
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۸۱۸۳-۲۶-۶
نوبت چاپ:	اول / ۱۴۰۳
چاپ و صحافی:	دیجیتال مهرگان
تیراژ:	۳۰۰ نسخه
بها:	۱۰۰۰۰۰ تومان

۰۳۱ ۴۴۴۸۹۶۸۰ ۰۹۳۶۳۹۱۳۹۵۳

www.hoonaar.com info@hoonaar.com

«حق چاپ برای ناشر محفوظ است - هرگونه اقتباس از اثر منوط به اجازه کتبی ناشر است»

آدم‌های نمایش

لیلا: جوان؛ گاه کودکانه گاه شکسته، همیشه زیباست و زیبایی‌اش زمینی نیست و زیبایی از آسمان دارد؛ شاعرانه زیستن او به شاعر بودن‌اش رُحان دارد. نام‌اش را در نمایش نمی‌شنویم، اما من می‌دانم نام او را.

استاد: استاد؛ میان سالی را رد کرده، اما گاه تا بدان حد جوان می‌نماید، که او را هم سن و هم سالِ زن جوان می‌بینیم؛ برای زن دخترک گاه پدر است و گاه مراد است و گاه معشوقی جاودانه! زن کفن‌پوش / مرد کفن‌پوش

صحنه و نورها

آن‌چه در صحنه است، یک صندلی تاب‌خور است که در «صحنه‌های صدا» استفاده‌ی اصلی دارد و در صحنه‌های دیگر به عنوان وسیله‌ای در فضای موجود؛ میزی با طولی زیاد اما عرضی کم؛ دو صندلی کوتاه اما با پشتی بلند؛ به فراخور و ضرورتِ میز چهارپایه‌ای؛ آباژوری؛ انبوهی کتاب و کاغذ؛ یک ماشینِ تحریرِ قدیمی که هنوز کار می‌کند؛ و ... شاید هر چیز دیگری به فراخور صحنه؛ همه چیز چنان است که زیبایی

بصری را برای تماشاگر در هر صحنه‌ای افزون کند!
نورها همیشه به تناسب است و کم است و هیچ‌گاه تمام اجزای
صحنه را به صورت کامل لونی نمی‌دهد؛ (اما) در کُل، بسته به
اختیار است. حالات، تنها در جاهایی که ضرورت ایجاب
می‌کند، آن هم به اختصار آورده شده است.